

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

Başvuru Numarası : 2013/1852

Karar Tarihi : 25/3/2015

Başkan : Alparslan ALTAN

Üyeler : Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Recep KÖMÜRCÜ

Engin YILDIRIM

Celal Mümtaz AKINCI

Raportör : Murat ŞEN

Başvurucu : Giyasettin AYDIN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvurucu, hükümlü olarak bulunduğu Kırıkkale F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda, infaz koruma memurları tarafından arkadaşına işkence yapılmasını protesto etmek için kapılara vurup slogan atması nedeniyle kendisine verilen disiplin cezasına yaptığı itirazın reddedilmesinin eşitlik ve adil yargılanma haklarını ihlal ettiğini ileri sürmüştür, disiplin cezasının infazının tedbiren durdurulması ve tazminat talebinde bulunmuştur.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru, 27/2/2013 tarihinde Kırıkkale Cumhuriyet Başsavcılığı vasıtasıyla yapılmıştır. Dilekçe ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesi neticesinde belirlenen eksiklikler tamamlanmış ve Komisyona sunulmasına engel bir eksikliğin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. Başvurucu, bireysel başvuru harç ve masraflarını karşılama imkânının bulunmadığını belirterek adli yardım isteminde bulunmuştur.

4. İkinci Bölüm Üçüncü Komisyonunca, 26/3/2014 tarihinde, başvurunun adli yardım talebinin kabulüne, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına ve dosyanın Bölüme gönderilmesine karar verilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

5. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

6. Başvurucu, başvuru tarihinde Kırıkkale F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda hükümlü olarak bulunmaktadır.

7. Başvurucu diğer bazı mahkûmlarla birlikte, infaz koruma memurları tarafından arkadaşına işkence yapıldığından bahisle cezaevi idaresini protesto etmek için 12/11/2012 tarihinde slogan atıp kapılara vurmıştır.

8. Bunun sonucunda başvurucu ve bazı mahkûmlar hakkında disiplin soruşturması başlatılmıştır. Yapılan soruşturma sonucunda Kırıkkale F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Disiplin Kurulunun 1/8/2011 tarih ve K.2011/174 sayılı kararı ile başvuru kişinin slogan atması nedeniyle "2 ay süre ile haberleşme veya iletişim araçlarından yoksun bırakma" ve kapılara vurmaya suretiyle kurumda korku, kaygı, panik yaratacak eylemde bulunması nedeniyle de "2 ay süre ile ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma" disiplin cezaları ile cezalandırılmasına karar verilmiştir.

9. Anılan karara karşı başvuru kişinin yaptığı itiraz Kırıkkale İnfaz Hâkimliğinin 12/11/2012 tarih ve E.2012/176, K.2012/491 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

10. İnfaz Hâkimliği kararına yapılan itiraz da Kırıkkale Ağır Ceza Mahkemesinin 21/1/2013 tarih ve 2013/71 Değişik İş sayılı kararı ile reddedilmiştir. Başvurucu, karardan 29/1/2013 tarihinde haberdar olmuştur.

11. Başvurucu, 27/2/2013 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

B. İlgili Hukuk

12. 16/5/2011 tarih ve 4675 sayılı İnfaz Hâkimliği Kanunu'nun 4. maddesinin (3) numaralı fıkrası şöyledir:

" Hükümlü ve tutuklular hakkında alınan disiplin tedbirleri ve verilen disiplin cezalarının kanun, tüzük veya yönetmelik hükümleri ile genelgelere aykırı olduğu iddiasıyla yapılan şikayetleri incelemek ve karara bağlamak."

13. 4675 sayılı Kanun'un 6. maddesi şöyledir:

"Şikayet başvurusu, 5 inci maddede yazılı sürenin geçmesinden sonra veya infaz hâkimliğinin görev ve yetki alanı dışında kalan bir işlem veya faaliyete karşı ya da başvuru hakkı olmayan kişilerce yapılmışsa infaz hakimi, başvuru dilekçesini esasa girmeden reddeder; şikayet başvurusu başka bir yargı merciinin görevi içerisinde ise o mercie gönderir.

Şikayet başvurusu üzerine infaz hâkimi, duruşma yapmaksızın dosya üzerinden bir hafta içinde karar verir; ancak, gerek gördüğünde karar vermeden önce şikayet konusu işlem veya faaliyet hakkında resen araştırma yapabilir ve ilgililerden bilgi ve belge isteyebilir; ayrıca ceza infaz kurumu ve tutukevi ile ilgili Cumhuriyet savcısının da yazılı görüşünü alır. (Ek cümle: 22/7/2010-6008 S.K/5.md.) Disiplin cezasına karşı yapılan şikâyet üzerine infaz hâkimi, hükümlü veya tutuklunun savunmasını aldıktan ve talep edilen diğer delilleri toplayıp değerlendirdikten sonra kararını verir. (Ek cümle: 22/7/2010-6008 S.K/5.md.) Hükümlü veya tutuklu, savunmasını, hazır bulunmak ve vekaletnamesini ibraz etmek koşuluyla avukatıyla birlikte veya avukatı aracılığıyla yapabilir. (Ek cümle: 22/7/2010-6008 S.K/5.md.) İnfaz hâkimi gerekli görmesi durumunda hükümlü veya tutuklunun savunmasını ceza infaz kurumunda da alabilir.

(3) İnfaz hâkimi, inceleme sonunda şikayeti yerinde görmezse reddine; yerinde görürse, yapılan işlemin iptaline ya da faaliyetin durdurulmasına veya ertelenmesine karar verir.

(4) İnfaz hâkimi, bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde 4/4/1929 tarihli ve 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu hükümlerine göre inceleme ve işlemlerini yürütür ve kararını verir.

(5) İnfaz hâkiminin kararlarına karşı şikayetçi veya ilgili Cumhuriyet savcısı tarafından, tebliğden itibaren bir hafta içinde Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu hükümlerine göre acele itiraz yoluna gidilebilir.

(6) İtiraz, infaz hâkimliğinin kurulduğu yer ağır ceza mahkemesine, ağır ceza mahkemesinin birden fazla dairesinin bulunması halinde (2) numaralı daireye yapılır. İnfaz hakimi aynı zamanda bu mahkemenin üyesi olduğu takdirde itirazla ilgili karara katılamaz."

14. 13/12/2004 tarih ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 42. maddesinin (1) numaralı fıkrası ve iki numaralı fıkrasının (e) bendi şöyledir:

"(1) Haberleşme veya iletişim araçlarından yoksun bırakma veya kısıtlama cezası, hükümlünün bir aydan üç aya kadar mektup, faks ve telgraf almak ve yollamaktan, televizyon izlemekten, radyo dinlemekten, telefon etmekten ve diğer iletişim araçlarından yararlanmaktan tamamen veya kısmen yoksun bırakılmasıdır.

(2) Bu cezayı gerektiren eylemler şunlardır:

...

e) Gereksiz olarak marş söylemek veya slogan atmak."

15. 5275 sayılı Kanun'un 43. maddesinin (1) numaralı fıkrası ve iki numaralı fıkrasının (d) bendi şöyledir:

"(1) Ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezası, hükümlünün bir aydan üç aya kadar ziyaretçi görüşüne çıkarılmamasıdır.

(2) Ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezasını gerektiren eylemler şunlardır:

...

d) Kurumda korku, kaygı veya panik yaratabilecek biçimde söz söylemek veya davranışta bulunmak."

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

16. Mahkemenin 25/3/2015 tarihinde yapmış olduğu toplantıda, başvurusunun 27/2/2013 tarih ve 2013/1852 numaralı bireysel başvurusu incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

17. Başvurucu, hükümlü olarak bulunduğu Kırıkkale F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda, infaz koruma memurları tarafından arkadaşına işkence yapıldığından bahisle başka hükümlülerle birlikte kapıya vurup slogan attığından dolayı Disiplin Kurulu tarafından slogan atma eyleminden 2 ay süre ile haberleşme veya iletişim araçlarından yoksun bırakma ve kurumda korku, kaygı, panik yaratabilecek eylemde bulunma fiilinden dolayı 2 ay süre ile ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma disiplin cezaları ile cezalandırıldığını, buna karşı yaptığı itirazların reddedildiğini, ancak aynı eyleme katılan başka bir hükümlünün kurumda korku, kaygı, panik yaratabilecek eylemde bulunma fiilinden dolayı aldığı disiplin cezasının kaldırıldığını belirterek, Anayasa'nın 10. ve 36. maddelerinde tanımlanan eşitlik ve adil yargılanma haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştü, disiplin cezasının infazının tedbiren durdurulması ve tazminat talebinde bulunmuştur.

B. Değerlendirme

18. Başvurucu, hakkında verilen disiplin cezasına yaptığı itirazın Kırıkkale İnfaz Hâkimliği ve Kırıkkale Ağır Ceza Mahkemesi tarafından adil olmayan bir şekilde karara

bağlandığını ve aynı eyleme katılan başka bir hükümlüye ilişkin olarak farklı karar verildiğini ileri sürmüştür.

19. Başvurucu, başvuru formunda kendisi ile aynı durumda olan başka bir hükümlünün disiplin cezasının kaldırılmasına rağmen kendisine verilen disiplin cezasının kaldırılmadığını belirterek Anayasa'nın 10. maddesinde düzenlenen eşitlik ilkesinin de ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Anayasa Mahkemesi, olayların başvurucu tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp, olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder. Başvurucu, Anayasa'nın 10. maddesinin ilk fıkrasında sayılan hangi nedene dayalı olarak veya hangi sebeple ayrı muamele yapıldığından bahsetmemiştir. Bir ayrımcılık faktörü olmaksızın benzer konulu davalarda farklı karar verilmesi tek başına eşitlik ilkesinin ihlali anlamına gelmeyeceği gibi eşitlik ilkesinin ihlali başka bir hakla ilişkilendirilmeksizin soyut olarak da ileri sürülemez. Bu nedenlerle başvurunun iddialarının özünün esas itibariyle başvurunun taleplerini inceleyen infaz hâkimliği ve ağır ceza mahkemesinin yaptığı değerlendirme ve yorumlamada isabet bulunmadığına, dolayısıyla yargılamanın sonucuna ilişkin olduğu anlaşıldığından başvurunun şikâyetleri Anayasa'nın 36. maddesi gereğince adil yargılanma hakkı çerçevesinde değerlendirilerek ayrıca eşitlik ilkesi yönünden incelenmesine gerek görülmemiştir.

20. Anayasa'nın 148. maddesinin üçüncü fıkrası şöyledir:

"Herkes, Anayasa'da güvence altına alınmış temel hak ve özgürlüklerinden, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi kapsamındaki herhangi birinin kamu gücü tarafından, ihlal edildiği iddiasıyla Anayasa Mahkemesine başvurabilir. Başvuruda bulunabilmek için olağan kanun yollarının tüketilmiş olması şarttır."

21. 30/3/2011 tarih ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un, "Bireysel başvuru hakkı" kenar başlıklı 45. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

"Herkes, Anayasada güvence altına alınmış temel hak ve özgürlüklerinden, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve buna ek Türkiye'nin taraf olduğu protokoller kapsamındaki herhangi birinin kamu gücü tarafından, ihlal edildiği iddiasıyla Anayasa Mahkemesine başvurabilir."

22. Anılan Anayasa ve Kanun hükmüne göre, Anayasa Mahkemesine yapılan bir bireysel başvurunun esasının incelenebilmesi için, kamu gücü tarafından müdahale edildiği iddia edilen hakkın Anayasa'da güvence altına alınmış olmasının yanı sıra Sözleşme ve Türkiye'nin taraf olduğu ek protokollerinin kapsamına da girmesi gerekir. Bir başka ifadeyle, Anayasa ve Sözleşme'nin ortak koruma alanı dışında kalan bir hak ihlali iddiasını içeren başvurunun kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi mümkün değildir (B.No: 2012/1049, 26/3/2013, § 18).

23. Anayasa'nın "Hak arama hürriyeti" kenar başlıklı 36. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir."

24. Sözleşme'nin "Adil yargılanma hakkı" kenar başlıklı 6. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Herkes medeni hak ve yükümlülükleri ile ilgili uyuşmazlıklar ya da cezai alanda kendisine yöneltilen suçlamalar konusunda karar verecek olan, kanunla kurulmuş bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından davasının makul bir süre içinde, hakkaniyete uygun ve açık olarak görülmesini istemek hakkına sahiptir. ..."

25. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında herkesin meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahip olduğu belirtilmiştir. Anayasa'da adil yargılanma hakkının kapsamı düzenlenmediğinden bu hakkın kapsam ve içeriğinin, Sözleşme'nin "Adil yargılanma hakkı" kenar başlıklı 6. maddesi çerçevesinde belirlenmesi gerekir (B. No: 2012/13, 2/7/2013, § 38).

26. Sözleşme'nin adil yargılanma hakkını düzenleyen 6. maddesinde adil yargılanmaya ilişkin hak ve ilkelerin "medeni hak ve yükümlülükler ile ilgili uyumsuzlukların" ve bir "suç isnadının" esasının karara bağlanması esnasında geçerli olduğu belirtilerek hakkın kapsamı bu konularla sınırlandırılmıştır. Bu ifadeden, hak arama hürriyetinin ihlal edildiği gerekçesiyle bireysel başvuruda bulunabilmek için, başvurunun ya medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili bir uyumsuzluğun tarafı olması ya da başvurucuya yönelik bir suç isnadı hakkında karar verilmiş olması gerektiği anlaşılmaktadır (B. No: 2012/917, 16/4/2013, § 21).

27. Başvuru konusu olayda başvuru, hükümlü olarak bulunduğu cezaevinde protesto amacıyla slogan atması ve kapılara vurmasından dolayı iki ayrı disiplin cezasına çarptırılmıştır.

28. Öncelikle disiplin soruşturmasının Anayasa'nın 36. ve Sözleşme'nin 6. maddesi çerçevesinde değerlendirilip değerlendirilemeyeceğinin belirlenmesi gerekmektedir. Bu hususta, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) kural olarak disiplin soruşturmalarının Sözleşme'nin 6. maddesi kapsamında değerlendirilemeyeceğini kabul etmektedir. Ancak bu kuralın istisnası olarak "suç isnadının" özerk yorumu bağlamında disiplin suçlamasının "suç" alanında kalması da mümkündür. AİHM, adil yargılanma hakkının kapsamını belirlerken keyfi işlemlere karşı etkin bir koruma sağlanabilmesi için, görünüme ilişkin değil esasa yönelik bir değerlendirme yapmaktadır (bkz. *Stitic/Hrvatistan*, B. No: 29660/03, 8/11/2007, § 51; *Engel ve diğerleri/Hollanda*, B. No: 5100/71, 5101/71, 5102/71, 5354/72, 5370/72, 8/6/1976, §§ 80-82; *Campbell ve Fell/Birleşik Krallık*, B. No: 7819/77, 7878/77, 28/6/1984, §§ 66- 73; *Ezeh ve Connors/Birleşik Krallık*, B. No: 39665/98, 40086/98, 9/10/2003, § 82).

29. AİHM, bir disiplin soruşturmasının, Sözleşme'nin 6. maddesinin birinci fıkrası uyarınca "suç isnadı" başlığı kapsamında kalıp kalmadığını belirlemek amacıyla bazı kriterler belirlemiştir. Bu kapsamda öncelikle eylemin iç hukuktaki nitelenmesi dikkate alınmaktadır. Bununla birlikte disiplin suçunun ve bu suç için öngörülen cezanın niteliği ve ağırlığı da gözetilmektedir (*Engel ve diğerleri/Hollanda*, § 81; *Campbell ve Fell/Birleşik Krallık*, § 67).

30. Somut olayda, başvurunun cezaevinde gerçekleştirdiği eylemlerine ilişkin olarak 5275 sayılı Kanun'un disiplin hükümleri çerçevesinde disiplin kurulu tarafından ceza verilmiştir. Bu bağlamda başvurunun eylemleri disiplin hukuku çerçevesinde değerlendirilmiştir.

31. AİHM, kişinin özgürlüğünden yoksun bırakılması sonucunu doğuracak cezaların kural olarak "suç" alanında değerlendirilmesini öngörmüştür (*Engel ve diğerleri/Hollanda*, § 82). Ancak, somut olayda, başvurunun, özgürlüğünden yoksun kalması daha önce hakkında verilen mahkûmiyet kararının sonucu olup, disiplin cezasının başvurunun kişi özgürlüğünü kısıtlaması söz konusu değildir. Dolayısıyla başvurunun aldığı cezanın niteliğinin, disiplin cezasının niteliğini aştığı söylenemez. Disiplin cezasının ağırlığı konusunda başvurunun "2 ay süre ile haberleşme veya iletişim araçlarından yoksun bırakma" ve "2 ay süre ile ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma" disiplin cezaları ile cezalandırıldığı gözetildiğinde "suç" alanı kapsamında kalacak ağırlıkta bir cezaya maruz

birakıldığı da söylenemez. Sonuç olarak başvuruçunun iddialarının Sözleşme'nin 6. maddesinde belirtilen "suç isnadı" bağlamında değerlendirilmesi mümkün değildir.

32. Öte yandan, disiplin soruşturması ve devamında şikâyetleri üzerine Kırıkkale İnfaz Hâkimliği ve Kırıkkale Ağır Ceza Mahkemesi tarafından yapılan yargılama sürecinin sonunda başvuruçunun 2 ay süre ile haberleşme veya iletişim araçlarından ve ziyaretçi kabulünden yoksun bırakılmasının medeni hak ve yükümlülüklerle ilgili yönü bakımından uygulanabilir olup olmadığının belirlenmesi gerekmektedir.

33. Sözleşme'nin 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının "medeni" meselelerde uygulanabilirliği için ilk olarak bir uyuşmazlığın bulunması gerekir. İkinci olarak uyuşmazlık, en azından savunulabilir bir şekilde iç hukukta tanınmış olduğu söylenebilecek "haklar ve yükümlülükler" ile ilgili olmalıdır. Üçüncü olarak uyuşmazlık konusu "haklar ve yükümlülükler", Sözleşme'deki anlamıyla "medeni" olmalıdır. Son olarak adil yargılanma hakkının kapsamına alınması istenen usulün, medeni hak ve yükümlülüğe ilişkin bir uyuşmazlığı karara bağlaması gerekir (B. No: 2013/3912, 6/2/2014, § 21).

34. Anayasa'nın 36. maddesinde yer alan adil yargılanma hakkının kapsamının belirlenmesinde de AİHM'in "medeni hak ve yükümlülükler" deyiminin kapsamını genişletme eğilimi göz önüne alınmalıdır. AİHM, "medeni hak ve yükümlülükler" deyimini hangi hukuk alanına girdiğine ve devletin müdahale edip etmediğine bakılmaksızın bir kişinin sahip olduğu, savunulabilecek hak ve yükümlülükleri kapsayacak şekilde genişletme eğilimindedir (B. No: 2013/3912, 6/2/2014, § 26).

35. AİHM, Sözleşme'nin 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının uygulanabilmesi için "medeni hak ve yükümlülükler" ile ilgili gerçek ve ciddi bir "uyuşmazlığın" olması gerektiğini belirtmiştir. Bu uyuşmazlık, sadece bir hakkın varlığı ile değil aynı zamanda bu hakkın kapsamı ve uygulanma şekliyle de ilgili olabilir. Yargılamanın sonucunun, doğrudan söz konusu hakka ilişkin kesin bir karar olması gereklidir. Yüzeysel bağlantılar ve dolaylı sonuçlar Sözleşme'nin 6. maddesinin birinci fıkrasını harekete geçirmek için yeterli değildir. Bununla birlikte Sözleşme'nin 6. maddesinin (1) numaralı fıkrası, ulusal hukuk tarafından kabul edilebilen, en azından savunulabilir, medeni haklar ile ilgili "uyuşmazlıkların" kapsamını genişletmektedir. Ayrıca bu hakların Sözleşme tarafından korunması aranmamaktadır (bkz., bir çok karar arasından, *Mennitto/İtalya* [BD], B. No: 33804/96, 5/10/2000, § 23; *Gülmez/Türkiye*, B. No: 16330/02, 20/5/2008, § 28; *Enea/İtalya* [BD], B. No: 74912, 17/9/2009, § 99; *Micallef/Malta*, B. No: 17056/06, 15/10/2009, § 74).

36. Mahkûmlara uygulanan disiplin yaptırımlarına karşı 4675 sayılı Kanun'un 6. maddesi gereğince infaz hâkimliğine şikâyet hususu kabul edilmiştir. Bu çerçevede disiplin cezasına karşı yapılan şikâyet üzerine infaz hâkimi, hükümlü veya tutuklunun savunmasını aldıktan ve talep edilen diğer delilleri toplayıp değerlendirdikten sonra kararını verir. Hükümlü veya tutuklu, savunmasını, hazır bulunmak ve vekâletnamesini ibraz etmek koşuluyla avukatıyla birlikte veya avukatı aracılığıyla yapabilir. Dolayısıyla hükümlü veya tutuklulara uygulanacak disiplin yaptırımlarına ilişkin olarak infaz hâkimliğine yapılacak bir şikâyet ile adli hukuk yolu sağlanmıştır (*Gülmez/Türkiye*, § 29).

37. Bununla birlikte, başvuruçunun, haberleşme veya iletişim araçlarından ve ziyaretçi kabulünden yoksun bırakılması yönündeki disiplin cezasının kişisel hak niteliğinde olduğu ve bu bağlamda "medeni" hak niteliğinde olduğu kabul edilmelidir (bkz. *Gülmez/Türkiye*, § 25; *Ganci/İtalya*, B. No. 41576/98, 30/10/2003, § 25; *Enea/İtalya* [BD], §§ 105-107). Dolayısıyla başvuruçuya uygulanan disiplin cezası nedeniyle yaptığı şikâyetin infaz hâkimliği tarafından incelenmesinin "medeni hak" kapsamında kaldığının ve dolayısıyla Anayasa'nın 36. maddesi ile Sözleşme'nin 6. maddesinin birinci fıkrasının uygulanmasının mümkün olduğunun kabul edilmesi gerekir.

38. 6216 sayılı Kanun'un 'Bireysel başvuruların kabul edilebilirlik şartları ve incelenmesi' kenar başlıklı (2) numaralı fıkrasına göre Mahkemece açıkça dayanaktan yoksun başvuruların kabul edilemez olduğuna karar verilebilir. Başvurucuların ihlal iddialarını kanıtlayamadığı, iddialarının salt kanun yolunda gözetilmesi gereken hususlara ilişkin olduğu, temel haklara yönelik bir müdahalenin olmadığı veya müdahalenin meşru olduğu açık olan başvurular ile karmaşık veya zorlama şikâyetlerden ibaret başvurular açıkça dayanaktan yoksun kabul edilebilir.

39. Adil yargılanma hakkı bireylere dava sonucunda verilen kararın değil, yargılama sürecinin ve usulünün adil olup olmadığını denetleme imkânı verir. Bu nedenle, bireysel başvuruda adil yargılanmaya ilişkin şikâyetlerin incelenebilmesi için başvurucunun yargılama sürecinde haklarına saygı gösterilmediğine, bu çerçevede yargılama sürecinde karşı tarafın sunduğu deliller ve görüşlerden bilgi sahibi olamadığı veya bunlara etkili bir şekilde itiraz etme fırsatı bulamadığı, kendi delillerini ve iddialarını sunamadığı ya da uyuşmazlığın çözüme kavuşturulmasıyla ilgili iddialarının derece mahkemesi tarafından dinlenmediği veya kararın gerekçesiz olduğu gibi, mahkeme kararının oluşumuna sebep olan unsurlardan değerlendirmeye alınmamış eksiklik, ihmal ya da açık keyfilğe ilişkin bir bilgi ya da belge sunmuş olması gerekir (B.No: 2013/2767, 2/10/2013, § 22).

40. Başvurucunun disiplin cezasına karşı yaptığı şikâyetin reddedilmesine dair iddiaları esas itibarıyla infaz hâkimliği ve itiraz mercii tarafından delillerin değerlendirilmesinde ve yorumlanmasında isabet olmadığına ilişkindir. Başvurucu yürütülen yargılama sırasında karşı tarafın sunduğu deliller ve görüşlerle ilgili bilgi sahibi olma ve bunlara karşı etkili bir şekilde itiraz etme ve kendi delillerini ve iddialarını sunma konularında bir sorunla karşılaştığına dair bir bulguya rastlanılmadığı gibi yapılan yargılama ve kurulan hükümde bariz takdir hatası veya açık keyfilik de tespit edilmemiştir.

41. Açıklanan nedenlerle, başvurucunun iddialarının kanun yolu şikâyeti niteliğinde olduğu ve infaz hâkimliği kararının bariz takdir hatası veya açık keyfilik de içermediği anlaşıldığından, başvurunun "açıkça dayanaktan yoksun olması" nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle başvurunun, "açıkça dayanaktan yoksun olması" nedeniyle **KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA**, adli yardım talebi kabul edilen başvurucunun harçtan muafiyetine, 25/3/2015 tarihinde **OY BİRLİĞİYLE** karar verildi.

Başkan
Alparslan ALTAN

Üye
Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Üye
Recep KÖMÜRCÜ

Üye
Engin YILDIRIM

Üye
Celal Mümtaz AKINCI